

یکی از برادران خود را در اینجا موظف کردیم که دو ماه در اینجا یکسره کارت موبایل می فروخت تا اوقات رفت و آمد این موتر را دقیق کند. ما توانستیم یک تقسیم قاطع از او بسازیم که اینها در کدام تاریخ از این مسیر می گذرند و ساعت چند می روند. یکی از برادران فدایی ما با موتر برابر شد در جلوی همین دفتر، آن موتر را پراند

شما در جهاد، معاش تان را چه می کردید؟ به شما هم پول می دادند؟

هر مجاهد زندگی شخصی اش به خودش تعلق داشت.

شما که همه روزه و همه ساعت ها درگیر جهاد یا کارهای مبارزاتی تان بودید، چگونه معاش را تأمین می کردید؟

در افغانستان فامیل ها به شکل جمعی زندگی می کنند. عمدتاً برادران با هم می باشند. اگر دو سه تن از برادران به جهاد رفتند، یک دو تن شان به خاطر امرار معاش کاری به راه می اندازند. زندگی افغانی هم یک زندگی ساده است. می تواند با مقدار بسیار کمی هم این زندگی به پیش برود.

شما در حزب اسلامی در حال جهاد بودید، حزبی که ساختارش مجاز از طالبان است. دشمن مشترک داشتید و با هم جهاد می کردید، اما امروز هم حزبی های شما در اریکه قدرت حضور پررنگی ندارند، آیا امکان دارد با اینکه هدف مشترک داشتید و شانه به شانه هم می جنگیدید، مثل اوایل دهه ۷۰ که مجاهدین بعد از فتح کابل با همدیگر جنگیدند، روزی مقابل طالبان بجنگید؟

ما با طالبان باورها و مشترکات بسیار زیادی نسبت به اختلافات داریم ولی مشترکات مان بسیار بیشتر است. در دوران ۲۰ سال گذشته جهاد و مقاومت علیه اشغالگران، همه اش کنار هم بودیم. برادرهای ما در تحریک اسلامی طالبان و در امارت اسلامی، کسانی که در جغرافیای کابل و اطراف کابل سرگرم جهاد بودند، می فهمند با هم چقدر نزدیک و همکار بودیم. امروز هم در تمام کارهای خیر با هم تعامل و همکاری داریم. تصور نمی کنم روزی برسد که مادر مقابل تحریک طالبان یا امارت اسلامی به جنگ بپردازیم. به خاطر اصلاح و صلاح جامعه و نظام، ملاحظات خود را داریم. هر فرصتی که مناسب دیدیم به خاطر اصلاح در نظام، در عملکرد نظام عرائض خود را گفتیم و می گوییم و گپ به جایی نرسیده و ان شاء الله نخواهد رسید که در تقابل قرار بگیریم.

حتی اگر در دولت، مجلس و نظام تصمیم گیری هیچ حضوری نداشته باشید؟

حضور شرط نیست، ما باورمان این است که ارزش هایی که برایشان مبارزه کردیم، محقق شود. حالا به دست هر کسی باشد. اگر برادرهای طالب ما در امارت اسلامی بتوانند به تمام آرمان ها و ارزش هایی که ملت به خاطر آن جهاد کرده، قربانی داده، رسیدگی کنند، ما از این خرسند و خوشحال می باشیم. نظام داری و حکومت داری مسئولیت است نه امتیاز، اگر این مسئولیت